

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 179. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 180. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1936 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 kwietnia 1936 r. Nr. 30, poz. 243).

WYSZEDEŁ Z DRUKU Nr. 31 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 25 KWIEŃNIA 1936 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

USTAWA

Poz. 244 — z dnia 16 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radiotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

Poz. 245 — z dnia 24 kwietnia 1936 r. o zabezpieczeniu interesów osób, ubezpieczonych w Towarzystwie Ubezpieczeń na życie „Phönix” za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Poz. 246 — z dnia 8 kwietnia 1936 r. o przeniesieniu siedziby Izby Rzemieślniczej z Grudziądza do Torunia.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA:

Poz. 247 — Skarbu z dnia 8 kwietnia 1936 r. o zmianach w organizacji urzędów skarbowych w okręgach administracyjnych Izb Skarbowych w Grudziądzu, Lwowie, Krakowie i Poznaniu.

Poz. 248 — Skarbu z dnia 16 kwietnia 1936 r. o przesunięciu terminu płatności I raty podatku od lokali za rok 1936.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

179.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 137), ustawy z dnia 28 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 255), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 899) oraz dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 425) nadaje:

KRZYŻ KOMANDORSKI Z GWIAZDĄ ORDERU ODRODZENIA POLSKI

za zasługi na polu organizacji wyznania karaimskiego w Polsce

Seraja Chan Szapszałowi, hachanowi karaimskiemu w Wilnie;

za zasługi na polu organizacji wyznania muzułmańskiego w Polsce

dr. Jakóbowi Szynkiewiczowi, muftiemu muzułmańskiemu w Wilnie.

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski.

180.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaje

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi w służbie wojskowej

inż. podpułkownikowi Egonowi Kazimierzowi Krułiszowi.

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publiczno - prawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 50, poz. 336) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2 w ust. (1) na końcu punktu 3) kropkę zastępuje się średnikiem, poczem dodaje się nowy punkt, oznaczony jako 4), w brzmieniu następującym:

„4) płatnicy, którym ogłoszono upadłość, nie korzystają z ulg, bądź tracą prawo do dalszych ulg, wynikających z rozporządzenia niniejszego.”;

2) w § 3:

a) w ust. (2) skreśla się wyrazy „oraz ulgi określone w paragrafach następujących”;

b) dodaje się po ustępie (2) nowy ustęp, oznaczony jako (3), w brzmieniu następującym:

„(3) Płatnikowi, któremu nie przypisano podatku (§ 1) w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35, a który posiada w tym podatku zaległości, pochodzące w okresach z przed 1 kwietnia 1933 r., umorzenia przewidziane w ust. (1) przysługują, o ile ogólna suma tych zaległości, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r. w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r., uległa wskutek dokonanych uiszczeń zmniejszeniu w stopniu przepisany w ust. (1).”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„(1) Płatnikowi, który uiszczył w roku budżetowym 1934/35 równowartość przypisanego mu w tym roku podatku, odracza się do dnia 31 marca 1938 r. zapłatę zaległości w podatku, pochodzących z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r., które nie ulegają umorzeniu na podstawie ust. (1) § 3, oraz zaległości, pochodzących z roku budżetowego 1933/34.

(2) Płatnikowi, któremu na podstawie ust. (2) § 3 umorzono połowę zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., a który w terminie do dnia 31 marca 1935 r. włącznie uiszczył podatek, przypisany mu w roku budżetowym 1933/34, zapłatę drugiej połowy zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., odracza się do dnia 31 marca 1938 r.

(3) Płatnikowi, któremu na podstawie ust. (3) § 3 umorzono połowę zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., zapłatę drugiej połowy tych zaległości odracza się do dnia 31 marca 1938 r.

(4) Odroczenia, o których mowa w ust. (1) — (3), przysługują pod warunkiem uiszczenia w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 podatku, przypisywanego w tych latach.”;

4) w § 5:

a) w ust. (1) w pkt. 2) skreśla się wyraz „dobrowolnie”;

b) skreśla się ustęp (2);

c) ustępy (3) i (4) oznaczają się jako ustępy (2) i (3);

5) po § 5 dodaje się nowy paragraf, oznaczony jako § 5a, w brzmieniu następującym:

„(1) Płatnik, któremu w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 lub w jednym z tych okresów budżetowych podatek nie zostanie przypisany, zachowuje prawo do odroczenia zaległości, przewidzianego w § 4, traci natomiast prawo do umorzenia, przewidzianego w pkt. 2) ust. (1) § 5, związanego z rokiem budżetowym, w którym mu podatek nie przypisano. Jeżeli jednak w odpowiednim następnym roku budżetowym (1936/37, 1937/38 lub 1938/39) zostanie płatnikowi przypisany podatek za dwa lub więcej lat i płatnik uiszczył ten podatek w roku budżetowym, w którym nastąpił jego przypis, odzyskuje prawo do umorzenia związanego z rokiem poprzednim lub z latami poprzednimi, a to w zależności od tego, za ile lat podatkowych ponad jeden uskuteczniło mu przypis podatku.

(2) Płatnik, który w roku budżetowym 1935/36, 1936/37 lub 1937/38 nie uiszczył przypisanego mu w danym roku podatku, traci prawo do umorzenia części zaległości odroczonej (§ 4), przewidzianego w pkt. 2) ust. (1) § 5 i związanego z rokiem budżetowym, w którym podatek przypisano nie uiszczył, oraz do odroczenia tej części zaległości do dnia 31 marca 1938 r.”;

6) w § 6 skreśla się w ustępie (1) oznaczenie „(1)” oraz skreśla się ustęp (2);

7) § 11 otrzymuje brzmienie:

„(1) Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od uiszczenia w roku budżetowym 1934/35 sumy, stanowiącej równowartość przypisanego w tym roku podatku, rozumie się przez to, co następuje:

1) „podatek przypisany” stanowi ogólna suma wymierzona podatku łącznie z dodatkami, zmniejszona o odpisy, dotyczące tegoż wymiaru i dokonane w roku budżetowym, w którym uskuteczniło przypis; jeżeli jednak w wyniku rozpatrzenia odwołania, udzielenia ulg z tytułu nowo-wzniesionej budowli lub z innego powodu podatek, przypisany w roku budżetowym 1934/35, został w tymże roku całkowicie odpisany, uważa się, że płatnik w roku budżetowym 1934/35 nie miał przypisanego podatku;

2) przy ustalaniu równowartości uiszczeń bierze się pod uwagę wszelkie wpłaty dokonane w gotówce, w świadczeniach w naturze i w papierach wartościowych, którymi w myśl obowiązujących przepisów można spłacać należności podatkowe, oraz w kompensacjach, o których mowa w § 3 art. 97 ordynacji podatkowej lub w zarządzeniach wydanych przed dniem wejścia w życie ordynacji podatkowej — bądź dobrowolnie, bądź w drodze egzekucji, z wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki, odsetki ulgowe i koszty egzekucji, oraz wpłat, zużytych na pokrycie zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 i 1935.

(2) Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od uiszczenia w określonym terminie należności, rozumie się przez to wpłaty uskutecznione zarówno dobrowolnie, jak i na skutek wdrożonej egzekucji.

(3) Jeżeli płatnik, przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, pokrył należność podatkową w drodze kompensacji, zgodnie z przepisem § 3 art. 97 ordynacji podatkowej lub zarządzeniami wydanymi przed dniem wejścia w życie ordynacji podatkowej, to kompensację taką uważa się w rozumieniu rozporządzenia niniejszego za uiszczenie, dokonane w dniu złożenia urzędowi skarbowemu zaświadczenia dłużnej władzy lub urzędu o wysokości kwoty należnej płatnikowi. Należności podatkowe, pokryte w drodze kompensacji, nie korzystają z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, chociażby dłużna władza przelała należną kwotę do kasy urzędu skarbowego po dniu 31 marca 1935 r.

(4) Jeżeli z uwagi na przysługujące płatnikowi wynagrodzenie za grunty przejęte na cele osadnictwa wojskowego lub reformy rolnej odroczone mu płatność niektórych należności podatkowych, to